

қилганлар.

يَا صَبِيَّ بْنَ لَيْلٍ الْجُرَّاعِ: لَأَقُؤَنَّ عُلَّالِي ضَرِّيَ فَوَثِّلِي لِي يَا بِنْتِ أُنْعَمِ،
قَدْ صَلَّيْنَا مِنْ مَرَّةٍ وَأَقَانَعِي فَكَذَّبْتُ بِلَتِ قَوْلِكَ: لَأَقُؤَنَّ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِي
أَمْ نِيْرِحْ أَمْ لَأَقُؤَنَّ عَطِغْتَ أَلْوَالِي: أَمْ أَلَسَّ لِي أَوْ هِيَ لَعْلَلِي أَقُؤَنَّ
يَا أَيُّهَا سَنَلِي أَوْ أَوْ. أَوْ تَدَحَّ أَوْ

Абу Ҳилол ас-Сақафий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир одам Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб:

«Сиздан кейин закотдан бўлган битта улоқни ёки қўйни деб қатл қилишимга оз қолди», деди.

У зот алайҳиссалату вассалам:

«Агар у муҳожирларнинг фақирларига берилмаганда, уни олмас эдим», дедилар».

Насайий ривоят қилган.

Шарҳ: Афтидан Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бир жойдан закотга тушган қўй-эчкиларнинг бир қисмини Мадинаи мунавварага олиб келганлар. У зот жўнаб кетганларидан кейин аҳоли ўртасида жанжал чиққан ва улар вакил бўлган кишига жаҳл билан таҳдид ҳам солишган. У эса Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга келиб, кўнгилсиз воқеани айтиб берган.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг унга айтган гапларидан маълум бўлмоқдаки, аслида закотни тўпланган жойида тарқатган маъқул. Аммо у жойдан кўра муҳтожроқ жой бўлса, амирнинг бошқа томонга олиб боришга ҳаққи бор.